

СЕМЕЙНО

РЪКОВОДСТВО

СЕМЕЙНО

Р Ъ К О В О Д С Т В О

Публикувано от
Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни
Солт Лейк Сити, Юта

© 1992, 1999, 2001, 2006 by Intellectual Reserve, Inc.

Всички права запазени.

Printed in the United States of America

Одобрено на английски: 2/06.

Одобрено за превод: 2/06.

Превод на *Family Guidebook*
Bulgarian

Съдържание

„Семейството: прокламация към света“	iv
Организация и цел на семейството	1
Преподаване на Евангелието у дома	5
Изпълняване на семейни отговорности	14
Обучение на ръководители	17
Провеждане на богослужения у дома (за семейства в изолирани райони)	18
Свещенически обреди и благословии	19
Как да получим църковни материали и да открием данни за семейната си история	30

„Семейството: прокламация към света“

През 1995 г. Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли издадоха „Семейството: прокламация към света“. Тази прокламация е декларация и потвърждение на учения и практики, които пророците са заявявали многократно в историята на Църквата. Тя съдържа принципи, които са жизнено важни за щастието и благополучието на всяко семейство. Членовете на семейството трябва да изучават прокламацията и да живеят според нейните наставления.

„Ние, Първото Президентство и Съветът на дванадесетте апостоли на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, тържествено провъзгласяваме, че бракът между мъжа и жената е постановен от Бог и че семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца.

Всички човешки същества – мъже и жени – са създадени по образа на Бог. Всички те са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и като такива всички имат божествена природа и съдба. Полът е съществена характеристика на личността в доземното, земното и вечното самосъзнание и цели.

В доземната действителност духовните синове и дъщери познавали и почитали Бог като техен Вечен Отец и приели Неговия план, чрез който децата Му могат да получат физически тела и да придобият земен опит, за да напреднат към съвършенство и напълно да осъзнаят своята божествена съдба като

наследници на вечен живот. Божественият план за щастие позволява семейните връзки да се обезсмъртят. Свещените обреди и завети, достъпни в светите храмове, дават възможност на отделните хора да се завърнат в присъствието на Бога, а на семействата да бъдат свързани за вечността.

Първата заповед, която Бог дал на Адам и Ева, се отнася до възможността им, като съпруг и съпруга, да станат родители. Ние заявяваме, че заповедта на Бог към Неговите деца да се плодят и да изпълват земята остава в сила. Също така заявяваме, че Бог е заповядал свещените сили за създаването на потомство да се използват само между мъж и жена, законно свързани като съпруг и съпруга.

Ние заявяваме, че начинът, по който земният живот се създава, е божествено постановен. Ние потвърждаваме светостта на живота и неговата важност във вечния план на Бог.

Съпругът и съпругата имат важната отговорност да се обичат и да се грижат един за друг и за своите деца. „Ето, наследство от Господа за чедата“ (Псалми 127:3). Родителите имат свещения дълг да отглеждат децата си в любов и праведност, да се грижат за техните физически и духовни нужди, да ги учат да се обичат и да си служат, да съблюдават заповедите Божии и да бъдат граждани, спазващи закона, където и да живеят. Съпрузите и съпругите, майките и бащите ще бъдат отговорни пред Бога за самоосвобождането си от тези свои задължения.

Семейството е постановено от Бог. Брактът между мъжа и жената е съществен елемент в Неговия вечен план. Отредено е децата да се раждат в рамките на брачната връзка и да бъдат отгледани от баща и майка, които изцяло почитат брачните завети. Щастие в семейния живот е най-вероятно да се постигне, когато се гради върху ученията на Господ Исус Христос. Успешните бракове и семейства се установяват и се поддържат върху принципите вяра, молитва, покаяние, прошка, уважение, обич, състрадание, работа и благотворни развлекателни дейности. По божествен проект

бащите трябва да водят своите семейства с любов и праведност и са отговорни да осигуряват необходимото за живота и защитата на семействата си. Майките са отговорни предимно за отглеждането на децата си. В тези свещени отговорности бащите и майките са задължени да си помагат като равностойни партньори. Недееспособност, смърт или други обстоятелства могат да изискват индивидуално приспособяване. Роднините трябва да оказват помощ при необходимост.

Ние предупреждаваме тези, които нарушават заветите за целомъдрие, които безчестят брачния партньор или детето си, или които не изпълняват семейните си задължения, че един ден ще бъдат отговорни пред Бога за това. Също така предупреждаваме, че разпадането на семейството ще донесе на отделните хора, общностите и нациите бедствията, предсказани от древните и от съвременните пророци.

Ние призоваваме отговорните граждани и държавните служители навсякъде по света да подкрепят мерките, предназначени да запазят и укрепят семейството като основна единица на обществото“ (*Лиакхона*, окт. 2004 г., стр. 49).

Организация и цел на семейството

Организация

Семейството е свещено в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и е най-важната социална единица за време и за вечността. Бог е установил семействата, за да донесе щастие на Своите деца, да им позволи да учат

правилните принципи в атмосфера на обич и да ги подготви за вечен живот.

Домът е най-доброто място да се преподават, учат и прилагат евангелските принципи. Там хората се научават да осигуряват храната, облеклото и подслона и другите основни нужди в живота. Бащата и майката, като равноправни партньори, трябва да помагат на всеки член от семейството си да:

- Търси истината и да развива вяра в Бог.
- Се покае за греховете си, да бъде кръстен за опрощение на греховете, да стане член на Църквата на Исус Христос на светиите от

последните дни и да получи Светия Дух.

- Се подчинява на Божиите заповеди, изучава Писанията усърдно, да отправя лични молитви всекидневно и да служи на другите.
- Споделя Евангелието с другите.
- Получи надаряване и да сключи брак в храма с достоен партньор за вечността, да създаде щастлив дом за семейството и да подкрепя семейството с любов и жертвоготовност.

- Търси информация за починали предшественици и да извършва храмови обреди за тях.

- Осигурява храната, необходима за духовното, социално, физическо и емоционално здраве.

Бащата ръководи семейство и е отговорен да учи децата и да осигурява жизненоважните нужди. Един достоен и подходящ баща в Църквата има възможност да носи свещеничеството, което е силата и властта да се действа от името на Бог. С тази сила и власт бащата става свещенически ръководител на своето семейство. Той ръководи семейството си в подготовката му да се завърне в присъствието на нашия Небесен Отец. Неговата съпруга е най-важния спътник, партньор и съветник. Съпругът и съпругата трябва да се съветват по всички въпроси, свързани със семейството и дома.

Бащата следва да осигурява духовните нужди на своето семейство. Той трябва да се погрижи те да бъдат учени на Евангелието на Исус Христос и следва да прави всичко възможно да ги окуражи и да им помогне да се подчиняват на Господните заповеди

Бащата, който е носител на свещеничеството, може да благослави членовете на своето семейство и да подсигурава техните духовни нужди. С властта на съответното свещеничество и с *разрешението на своя свещенически ръководител*, бащата може да:

1. Дава имена и да благослави деца.
2. Кръства деца (и други).
3. Потвърждава деца (и други) за членове на Църквата и да им дава Светия Дух.

4. Дава свещеничеството на своите синове (и други) и ги ръкополага в свещенически санове.
5. Благославя и раздава причастията.
6. Освещава гробове.

Бащата носител на Мелхиседекото свещеничество може *без разрешението на своя свещенически ръководител* да освещава масло и да благославя членовете на своето семейство и други хора, когато те са болни, както и да им дава специални благословии в други моменти, когато има нужда от това. (За указания относно изпълнението на свещеническите обреди и благословии вж. стр. 19-25 в това ръководство).

Бащата трябва да се грижи семейството му да е силно ангажирано в три основни отговорности:

1. Подготвеност в духовните и светските лични и семейни дела.
2. В споделяне на Евангелието.
3. В семейната история и храмовите обреди за живите и мъртвите.

Майката е равноправен партньор и съветник на своя съпруг. Тя му помага да учат техните деца на Божиите закони. Ако в дома няма баща, майката ръководи семейството.

Бащата и майката трябва да бъдат едно в своите цели. Тяхната цел трябва да бъде да подготвят всички членове на семейството

да се върнат при нашия Небесен Отец. Те трябва да бъдат обединени, докато работят за постигане на тази цел. Господ е установил Църквата, за да помага на бащите и майките да обучават и се грижат за семейството си.

Когато в семейството дойдат деца, родителите трябва да ги обичат, да ги учат на истините на Евангелието и да са пример за праведен живот. Децата трябва да научат и спазват Божиите заповеди. Те трябва да почитат и слушат своите родители.

Силата на Църквата зависи от семействата и от отделните хора, които живеят според Евангелието на Исус Христос. Степента, до която семейството се наслаждава на благословиите на Евангелието, зависи значително от това как бащата и майката разбират и изпълняват своите основни задължения като родители. Църквата никога не е възнамерявала да дава програми и да възлага отговорности на бащите и майките, които ще ги претоварят, обезкуражат или ще ги накарат да пренебрегнат тези най-важни задължения.

Цел

Тъй като ни обича, нашият Небесен Отец иска ние да бъдем възвисени като Него. За да ни помогне, Той ни е дал да следваме план, основан на божествените закони на истината. Онези, които научат за плана и го следват с вяра, някой ден

могат да станат подобни на нашия Небесен Отец и да се наслаждават на живот като Неговия.

Да напуснем небесата и да дойдем на земята е било част от плана. Тук получаваме физическо тяло, учим се от опита си и доказваме, че сме достойни да живеем отново в присъствието на Бог. Доказваме че сме достойни, като по собствена воля

избираме да спазваме Неговите закони. (Вж. Авраам 3:23-25; 2 Нефи 2:27).

За да ни помогне да се подготвим за живота с Него, нашият Небесен Отец ни е организирал в семейства. Благодарение на светите обреди и завети семействата ни могат да бъдат съединени за вечността.

Преподаване на Евангелието у дома

Възпитание на децата с доброта и любов

Господ е заповядал на родителите да учи децата си на Евангелието. Той казва:

„И отново, ако в Сион или в който и да е от неговите колове, които са организирани, има родители с деца, които до осем годишна възраст не ги научат да разбират учението за покаянието, за вярата в Христа, Синът на живия Бог, за кръщението и дара на Светия Дух чрез полагане на ръце, грехът ще е върху главите на родителите.

Защото това ще бъде закон за жителите на Сион или в който

и да е от неговите колове, които са организирани.

И децата им трябва да бъдат кръщавани за опрощение на греховете си, когато станат на осем годишна възраст, и да приемат полагането на ръце.

И те също трябва да учат децата си да се молят и да ходят праведно пред Господа“ (У. и З. 68:25-28).

Родителите следва да учат с доброта и любов, като помнят съвета на апостол Павел „възпитавайте (децата си) в учение и наставление Господно“ (Ефесяните 6:4).

Семейно изучаване на Писанията

Ние можем да станем като нашия Небесен Отец и да се наслаждаваме на живота, който живее Той само като спазваме законите, на които се основава тази благословия (вж. У. и З. 130:20-21). Преди да можем да живеем според тези закони, ние трябва да знаем какви са те. „Невъзможно е човек да бъде спасен в невежество“ (У. и З. 131:6).

Исус Христос е нашият ръководител и законодател. Той познава пътя, по който трябва да вървим, и законите, които трябва да спазваме, и е поканил всеки един от нас да Го следва. Той казва, „Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене“ (Иоана 14:6). За да станем като нашия Небесен Отец и да се върнем при Него, трябва да научим ученията на Исус и да ги следваме. Ние имаме Писанията, които да ни помогнат да научим за живота, ученията и заповедите на Исус Христос.

Четири книги, които Църквата приема като Свети писания, са Библията, Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен бисер. Те обясняват евангелските закони и стандарти, които са мерило за всички мисли, постъпки и учения. Помагат ни да научим за живота и ученията на Исус Христос и ни дават примери за

хора, които са имали вяра в Бог и са спазвали Неговите заповеди.

Исус ни учи да изучаваме и размишляваме над Писанията (вж. Иоана 5:39; 3 Нефи 23:1; Учение и Завети 88:118).

Семействата трябва редовно да изучават Писанията заедно, за да научат и следват ученията на Господ. Родителите трябва да събират своите семейства по едно и също време всеки ден, за да четат и обсъждат Писанията. Всеки член на семейството, който може да чете, трябва да има възможността да чете от Писанията.

Член на семейството може да отпрати молитва преди четенето на Писанията и да помоли Небесния Отец да благослови всеки да разбере какво се чете и да получи свидетелство за тези неща. Семействата може да пожелаят да проведат своята семейна молитва след четенето на Писанията.

Като четат Писанията и размишляват над тях, семействата ще искат да станат повече подобни на Спасителя и ще намерят по-голямо щастие и мир в живота си.

Лични и семейни молитви

Всеки от нас трябва да се научи да говори на нашия Отец в Небесата в молитва. Той ни обича и иска да Му говорим. Желаете да Му благодарим за нашите благословии и да Го молим за Неговата помощ и напътствие. Той ще ни помага, когато се молим. Повечето молитви се отправят с наведена глава и затворени очи, на колене, седнали или изправени.

Трябва да помним четири важни принципа, когато се молим:

1. Започваме нашите молитви, като се обръщаме към нашия Отец в Небесата: „Отче наш, Който си на небето...”
2. Благодарим на нашия Отец в Небесата за нещата, които ни дава: „Благодарим Ти...”
3. Молим Го за помощта, от която се нуждаем: „Молим Те...”
4. Завършваме молитвата си в името на Спасителя: „В името на Исус Христос, амин”.

Не е задължително нашите молитви винаги да следват и четирите стъпки, но да ги помним ще ни помогне да се научим да се молим. Трябва винаги да започваме и завършваме молитвите си с първата и последната стъпка, а какво казваме между тях зависи от това какво чувстваме, че е важно. Понякога ще имаме желание в по-голямата част от молитвата да

благодарим на нашия Небесен Отец. Друг път може би ще искаме в по-голямата част от нея да молим за Неговата помощ.

Лични молитви

Всеки човек трябва да се моли индивидуално поне веднъж всяка сутрин и вечер. Родителите трябва да учат децата да отправят своите лични молитви веднага щом се научат да говорят. Родителите могат да учат децата как да се молят, като коленичат с тях и ги карат да повтарят изречения едно по едно. Скоро децата ще са в състояние да отправят свои собствени молитви.

Семейни молитви

Всяко семейство трябва да провежда семейна молитва всеки ден. Цялото семейство коленичи заедно и бащата отправя молитвата или моли някой член на семейството да я отправи. Всеки един трябва

редовно да има възможността да казва молитвата. Малките деца могат да се редуват, като родителите им помагат. Семейната молитва е отлична възможност децата да бъдат учени как да се молят, както и да бъдат научени на такива принципи като вяра в Бог, смирение и любов.

Специални молитви

Родителите трябва да учат децата, че Бог винаги е готов да чуе молитвите им. Освен техните редовни лични и семейни молитви, те могат да се молят винаги, когато се нуждаят от помощ или искат да изразят благодарност.

Благославяне на храната

Родителите трябва да се грижат членовете на семейството да се научат да благодарят на Бог за своята храна и да Го молят да я благослови, преди да започнат

да се хранят. Всеки човек, включително и малките деца, трябва да се редува в отправянето на благословието. Отправянето на молитва за благослов на храната помага на родителите и на децата да се научат да бъдат благодарни на нашия Небесен Отец.

Семейна домашна вечер

Семейната домашна вечер е за всички, включително двойки, сключили брак неотдавна, бащи и майки с деца, самотни родители с деца, родители, чиито деца не живеят с тях, несемейни възрастни в групи за домашни вечери, както и живеещите сами или със съквартиранти. Всички, независимо от обстоятелствата им, ще бъдат благословени, когато провеждат семейна домашна вечер. Църквата не ангажира вечерите в понеделник с други дейности, за да могат семействата да се събират за семейната домашна вечер.

Първото Президентство казва: „Обещаваме ви големи благословии, ако следвате съвета на Господа и провеждате редовно семейни

домашни вечери. Непрестанно се молим родителите в Църквата да поемат своята отговорност да преподават на своите деца и да бъдат примерите на живот според евангелските принципи. Нека Бог да ви благослови да бъдете усърдни в тази най-важна отговорност” („Message from the First Presidency”, *Family Home Evening Resource Book*, 1983 г., iv).

Като патриарх на семейството си бащата председателства семейната домашна вечер. При отсъствие на баща председателства майката. Родителите ръководят или определят член на семейството да води домашната вечер. Те изнасят урока или дават това право на децата, които са достатъчно големи, за да преподават. Всеки, който е достатъчно голям, трябва да има възможност да участва. По-малките деца могат да помагат, като например дирижират, рецитират стихове, отговарят на въпроси, държат картини, раздават безалкохолните напитки и казват молитви.

Ето един примерен дневен ред за семейна домашна вечер:

- Откриваща песен (от семейството)
- Откриваща молитва (от член от семейството)
- Прочитане на поезия или стих от Писанията (от член на семейството)
- Урок (от бащата, майката или някое по-голямо дете)
- Дейност (ръководена от член на семейството и с участието на всички останали)
- Закриваща песен (от семейството)
- Закриваща молитва (от член от семейството)
- Закуски и напитки

Семейството може да провежда семейна домашна вечер по много други начини. Всяка дейност, която сплотява семейството, усилва любовта на неговите членове един към друг, помага им да се доближават до Небесния Отец и ги окуражава да живеят праведно, може да бъде семейна домашна вечер. Такива дейности например могат да включват четене от Писанията, обсъждане на Евангелието, споделяне на свидетелства, изпълнение на проект, свързан със служене на другите, пеење, пикник, семейна игра и разходка в планината. Всички семейни домашни вечери трябва да включват и молитва.

Уроците на семейните домашни вечери могат да се базират на

Писанията, на думите на пророците от последните дни, особено на обръщения от общи конференции, и на лични преживявания и свидетелства. Много уроци трябва да са съсредоточени върху рождението, живота, ученията и Единението на Спасителя. *Евангелски принципи, Gospel Fundamentals* (Основни евангелски принципи), *Предани ще сме на вярата, За укрепването на младежите* и църковните списания съдържат статии и друга информация по много въпроси, които биха могли да бъдат част от уроците на семейната домашна вечер.

Следват примерни теми за домашна вечер:

- Планът на спасението
- Животът и ученията на Исус
- Покаяние
- Молитва
- Пост
- Словото на мъдростта
- Моралните стандарти на Господ
- Значението на причастието
- Десятък
- Благодарност
- Честност
- Благоговение пред Бог и уважение към Неговите творения
- Подготовка за кръщение, за ръкополагане в свещеничеството или за брак

- Подготовка за посещение на храма
- Четене на Писанията
- Спазване светостта на Господния ден
- Да прощаваме на другите
- Получаване и споделяне на свидетелство
- Споделяне на Евангелието с другите
- Изготвяне на семейна история
- Разбиране и приемане на смъртта
- Решаване на семейни проблеми
- Ръководене на семейните финанси
- Споделяне на семейната домакинска работа
- Да оценяваме и да се наслаждаваме на музиката

Празници и специални случаи

Празниците и специалните случаи като Коледа, Великден, годишнината от възстановяването на свещеничеството, конференциите, заминаването на член на семейството на мисия или раждането, кръщението или ръкополагането на член на семейството могат да бъдат отлични възможности да се преподават истините на Евангелието.

Десятък и дарения

Господ е заповядал на народа Си да спазват закона за десятъка и да бъдат достойни за обещаните благословии (вж. Малахия 3:8-11).

Отличен момент, в който родителите могат да учат децата на закона за десятъка и даренията, е когато те плащат своите. Децата се влияят от това, което виждат да правят родителите им. Тези деца, които получават джобни пари, трябва да плащат десятък върху тях. Всяко дете трябва да има три касички – една за десятък, една за мисия и една за пари за харчене. Децата трябва да се научат всеки път, когато получат пари, първо да отделят 10 процента за касичката за десятък, след това определено количество за касичката за мисия, а останалото е за касичката за харчене.

Когато децата плащат десятък, родителите трябва да ги научат да попълват бележка за десятък, да я слагат в плик заедно с парите и да

дават или изпращат плика на член на своето епископство или президентство на клон. Семействата, които живеят в изолиран район, трябва да дават десятъка на назначения им свещенически ръководител.

Обсъждания по време на хранене

Времето за храна предоставя добра възможност за разговори за Евангелието. Малките деца обичат да задават и да отговарят на въпроси, свързани с него. Когато не знаят отговорите, бащата или майката може да отговорят кратко и да учат на Евангелието. Не е задължително всяко хранене да включва евангелска дискусия, но такава дискусия 2 или 3 пъти седмично може да помогне семейството да научи нови истини за Евангелието.

Приказки преди сън

Тъй като повечето деца обичат приказките преди сън, това е отлична възможност за преподаване на Евангелието чрез разказване или четене на истории от Писанията, църковните издания или лични преживявания. Истории за честност, споделяне и добротата учат на важни евангелски принципи.

Съвместна работа

Когато семействата работят заедно у дома, изникват много

възможности за преподаване на Евангелието. Докато чистят къщата или работят в двора или градината например, родителите трябва да бъдат готови да използват възникналите възможности за обсъждане на Евангелието. Едно дете винаги задава въпроси. Родителите винаги трябва да отделят време и да им дават прости отговори. Коментари като „Справяш се добре с работата. Сигурен/на съм, че Небесният Отец се гордее с теб“ или „Виж прекрасните облаци, които Небесният Отец е направил“ могат да породят у децата чувство на благодарност към нашия Небесен Отец и увереност, че Той е истински.

Семейни съвети

Родителите могат да призовават членовете на семейството заедно на семеен съвет. Семействата могат да използват тези съвети, за да си поставят цели, да решават семейни проблеми, да обсъждат финансите, да правят планове, да се подкрепят и укрепват едни други, да дават свидетелства и да се молят един за друг. Съветът може да се провежда винаги, когато има нужда. Родителите могат да поискат да провеждат семеен съвет всяка неделя или във връзка със семейната домашна вечер. Уважението към чувствата и мненията на другите е съществено за успеха на семейния съвет.

Лични интервюта

Много родители откриват, че редовно провежданите лични интервюта с всяко дете им помагат да се сблизят с децата си, да ги окуражават и да ги учат на Евангелието. Те могат да са официални или неофициални и могат да се провеждат често.

Родителите трябва да изразява своята любов и доверие в детето, а детето трябва да има възможност да изразява своите чувства, свързани с която и да била тема, проблем или преживяване. Родителите трябва да изслушват детето внимателно и да приемат проблемите и тайните му сериозно. Родители и деца може да искат да се молят заедно. Проблемите, повдигнати на интервюто и засягащи и други членове на семейството, могат да бъдат разрешени на следващата семейна домашна вечер.

Семейни дейности

Родителите често трябва да определят време, в което цялото

семейство ще прави нещо заедно. Пикниците, лагеруването, семейните проекти, домашната и дворната работа, плуването, разходките в планината и благотворните филми и други забавления са няколко примера за многото дейности, на които семействата могат да се наслаждават заедно.

Семейство, чиито членове заедно участват в различни дейности, ще чувства по-голяма любов и хармония. Децата ще бъдат по-склонни да слушат родителите си и да следват съветите им, когато се чувстват близки с тях. Родителите ще могат да преподават Евангелието по-ефективно.

Изпълняване на семейните отговорности

Мисията на Господната Църква е да помогне на всички да дойдат в Христа. Семействата могат да помогнат за изпълнението на тази мисия, като:

1. Подсигуряват своите собствени духовни и физически нужди и помагат да се подсигурят нуждите на другите хора.
2. Споделят Евангелието с другите.
3. Се грижат членовете на семейството да получат храмовите обреди и помагат да се осигурят тези благословии за техните починали предшественици.

Духовни и физически нужди

Духовни нужди

Прецидният раздел на това ръководство, „Преподаване на Евангелието у дома“, съдържа информация как семействата могат да подсигурят своите духовни нужди.

Физически нужди

Семействата трябва да почнат да разчитат на собствените си сили, за да могат да подсигурят своите собствени физически нужди и да помагат на другите. За да направят това, членовете на семействата трябва да желаят да работят. Трудът е физическо, умствено или

духовно усилие. Той е източник на постижения, щастие, самоуважение и успех. Родителите трябва да се стараят да могат да разчитат на собствените си сили и да учат децата си да постъпват по същия начин. Ако могат да разчитат на собствените си сили, те ще имат възможност да помагат и на нуждаещите се.

Бащите са отговорни да осигуряват необходимото за живота и защитата на семействата си. Майките са отговорни предимно за отглеждането на децата си. Родителите трябва да се грижат семейството да има чист дом, пълноценна храна, облекло, медицинско и стоматологично обслужване, възможност за образование, напътствия в управлението на финансовите ресурси и, ако е възможно, обучение как да отглеждат част от храната си сами. Родителите трябва да учат децата си как да приготвят собствена храна и как да я съхраняват за по-късно ползване.

Родителите трябва да са готови да работят много, за да подсигурят тези физически нужди. „И вие не ще допуснете децата ви да ходят гладни и голи“ (Мосия 4:14). Родителите трябва да планират и да се подготвят да осигуряват нуждите на семейството в случай на болест, бедствие, безработица или други трудности. Ако бащата не може да осигури физическите нужди на семейството и ако другите негови членове не могат да помогнат, той

може да потърси помощ чрез свещеническите ръководители.

Децата могат да помагат за подсигуряването на физическите нужди на своето семейство, като помагат на родителите в работата им, бъдат добри ученици, грижат се за дрехите и другите си притежания, като поддържат себе си и своя дом чист и подреден и като поддържат доброто си здраве.

Членовете на семейството трябва да подобряват уменията си да четат, пишат и смятат и трябва да се възползват от всяка възможност да добият знания и да подобрят своите умения. Те трябва да се подчиняват на Словото на мъдростта и да се хранят със здравословна храна. При възможност семействата трябва да имат на склад основни жизнено необходими продукти за една година, или за колкото е възможно. Членовете на семейството трябва да избягват ненужните дългове, да спестяват за бъдещето, да посрещат всичките си задължения и да използват своите ресурси мъдро, като избягват пражосничеството.

Родителите трябва да учат децата си да споделят това, което имат, с другите. Почти всеки има възможност да даде нещо, независимо колко малко има. Един от начините да се помогне на нуждаещите се е да постим всеки месец и да предаваме даренията от пост, които се използват, за да се хранят гладните, да се подслонят

бездомните, да се облекат голите и да се облекчат страдащите. Показваме своята любов към Господ, когато помагаме на другите. Той казва, „Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили“ (Матей 25:40).

Споделяне на Евангелието

Чрез Своите пророци от последните дни Господ учи, че всеки член на Църквата има отговорността да споделя Евангелието с другите.

„И подобава на всеки човек, който е бил предупреден, да предупреди ближните си“ (У. и З. 88:81). Алма, пророк от Книгата на Мормон, обяснил, че когато биваме кръстени, трябва да сме готови да „бъде(м) свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място“ (Мосия 18:9).

Членовете на семейството трябва да направят всичко възможно, за да помогнат на своите роднини, приятели и съседи да научат за Евангелието на Исус Христос и за

благословиите, които то може да донесе в техния живот. Като споделят Евангелието, родителите и децата могат да усилят своите собствени свидетелства и да донесат благословиите на Евангелието на другите. Семействата могат:

- Да бъдат добър пример, като се подчиняват на всички заповеди (вж. Матей 5:16).
- Да бъдат благодарни за своето членство в Църквата (вж. Римляните 1:16) и да показват на другите хора, че са нейни членове.
- Да питат свои познати дали биха искали да узнаят повече за Църквата.
- Да молят Господ да им помогне да изберат семейство или отделен човек, който е готов да чуе Евангелието.
- По някакъв начин да представят на семейството или човека Църквата, например като ги поканят на семейна домашна вечер или на църковно събрание или дейност, дадат им църковни книги или брошури или поговорят с тях за благословиите на Евангелието.
- Да поканят семейството или човека в дома си, за да бъдат обучавани от мисионерите.

Родителите носят отговорността да подготвят себе си и своите деца за отслужването на пълновременни мисии. Затова родителите трябва да преподават Евангелието

у дома, да провеждат лично и семейно изучаване на Писанията и молитви и често да говорят за отговорностите и балгословиите от споделянето на Евангелието. Те могат да научат децата си да спестяват пари за мисия, да работят много, да разчитат на собствените си сили, да обичат и да служат на другите хора.

Храмови обреди за живите и мъртвите

В храмовете достойните членове на Църквата получават свещени обреди и встъпват в завети с Бог. Те също участват в обредите за своите починали предци. Където е възможно, и бащата, и майката трябва да вземат храмова препоръка от своите свещенически ръководители и да отидат в храма, за да получат своите собствени храмови обреди. Ако нямат възможност да

отидат в храма, трябва да живеят достойно за получаването на храмова препоръка.

Семействата имат святата отговорност да се уверят, че храмовите обреди за техните предшественици, които са починали, без да ги получат, са извършени. Членовете на Църквата, които са получили своите собствени обреди, трябва да се връщат в храма толкова често, колкото позволява времето, средствата и близостта на храма, за да извършват обреди за своите предшественици.

Бащите и майките трябва да събират писмени документи за важни събития от техния живот и от живота на техните деца, включително и удостоверения за благословии, кръщения, ръкополагания, бракове, смърт, важни писма, снимки, изрезки от вестници и други подобни материали. Те трябва да съставят своя собствена лична история и да окуражават всеки член на семейството да си води лична история. Трябва да помагат на по-малките деца да започнат своя собствена лична история.

Семействата трябва да събират информация за своите предшественици и да я подреждат в семейна история. Те трябва да започнат със събирането на информация за последните четири поколения в своя род.

Обучение на ръководители

Под ръководството на ръководителите на мисии, окръзи или колове ръководителите на кворуми и свещенически групи трябва да учат родителите да разбират и изпълняват трите основни родителски задължения (вж. стр. 14-16). Ръководителите следва да учат родителите как да ръководят своето семейство. Ако едно семейство живее в изолиран район, ръководителите на мисия, окръг или кол трябва да се уверят, че родители са научили и изпълняват своите задължения.

Провеждане на богослужения у дома (за семейства в изолирани райони)

Някои семейства живеят в изолирани райони и не могат редовно да посещават събранията на клона или района. *С разрешение от президента на кол, мисия или окръг* такива семейства могат да провеждат неделни богослужения в своя дом. В райони без установени църковни единици семействата се нуждаят от разрешение на областния президент.

Бащата или друг носител на свещеничеството може да подготви и благослови причастието, ако е достоен свещеник в Аароновото свещеничество или притежава Мелхиседековото свещеничество и *има разрешение от своите свещенически ръководители*. Всеки носител на свещеничеството може да

разнася причастието. Указания за разнасяне на причастието могат да бъдат намерени на стр. 25-26 в това ръководство.

Неделното богослужение трябва да бъде простичко, изпълнено с благоговение и достойнство. То може да се състои от:

1. Откриващ химн
2. Откриваща молитва
3. Благославяне и разнасяне на причастието
4. Едно или повече от следните:
 - Една или две кратки речи или даване на свидетелства
 - Четене на Писанията и беседа като семейство

- Урок, изнесен от член на семейството

5. Закриващ химн

6. Закриваща молитва

Когато планират неделно богослужение, родителите трябва да търсят и следват напътствието на Духа Господен. Хората от Книгата на Мормон са дали пример за такава служба: „И събранията им бяха ръководени... според въздействията на Духа и чрез силата на Светия Дух; защото както силата на Светия Дух ги водеше, било да проповядват или да увещават, или да се молят, или да умоляват, или да пеят, тъкмо тъй се правеше” (Мороний 6:9).

Семейството трябва да използва Писанията като свой основен пътеводител. Освен това те могат да използват речи от общи конференции, *Gospel Fundamentals* (Основни принципи на Евангелието), *Евангелски принципи*, *Предани ще сме на вярата*, *За укрепването на младежите*, мисионерски брошури, църковни списания и други публикации на Църквата и аудиовизуални продукти.

Ако никой от семейството не притежава необходимата свещеническа власт, бащата или майката могат да съберат членовете на семейството, за да пеят химни, да изучават Писанията, да се молят и да се доближават заедно до Небесния Отец. Определеният да служи на семейството свещенически ръководител трябва редовно да намира възможност семейството да взема участието.

Родителите трябва да провеждат всяка седмица дейности като разходки в планината, пикници, благотворни филми, посещения при роднини, спортни дейности, музикални програми и плуване.

Семейството трябва да плаща десетъка си, даренията от пост и другите дарения на определения да им служи свещенически ръководител.

Семействата не предават писмени доклади на Църквата, но определеният свещенически ръководител редовно интервюира бащата, като го моли да докладва за положението в семейството му. Където е необходимо, ръководителите могат да провеждат тези интервюта по телефона.

Свещенически обреди и благословии

Свещеническите обреди са свещени действия, дадени от Господ и извършени чрез властта на свещеничеството. Свещеническите благословии се дават чрез властта на свещеничеството за лекуване, утеха и окуражаване. Братята, които извършват обредите и благословиите, трябва да се подготвят, като живеят според евангелските принципи и се стараят да бъдат водени от Светия Дух. Те трябва да изпълняват всеки обред и благословия с достойнство и да се придържат към изброените по-долу изисквания; обредите следва да бъдат:

1. Изпълнени в името на Исус Христос.

2. Изпълнени с властта на свещеничеството.
3. Изпълнени при спазване на всички необходими процедури, като използване на определени думи или на осветено масло.
4. Разрешени, ако е необходимо, от съответния свещенически ръководител, който държи нужните ключове.

Обредите, за които се изисква разрешение от свещенически ръководител, са даването на имена и благославянето на деца, изпълнението на кръщения и утвърждавания, даването на свещеничеството и ръкополагането в свещенически сан, благославяне и разнасяне на причастието и освещаването на гробовете.

Когато в обряд или благославяне участват няколко братя, всеки поставя леко лявата си ръка на рамото на брата вляво от него. Не се поощрява практиката да се канят да присъстват много носители на свещеничеството.

Обредите и благословиите, обяснени в този раздел, ще помогнат на бащите да служат като патриарси в своите семейства.

Даване на имена и благославяне на деца

„Всеки член на Христовата църква, който има деца, трябва да ги доведе при старейшините пред църквата, които трябва да положат ръцете си на тях в името на Исус Христос и да ги благословят в Негово име“ (У. и З. 20:70). В съответствие с това откровение само достойни мъже, които притежават Мелхиседековото свещеничество, могат да участват в даването на имена и благословии на деца. *За обряда за даване на имена и благославяне на деца е нужно разрешение от председателстващия ръководител.*

Когато се благославя бебе, мъжете-носители на Мелхиседековото свещеничество се събират в кръг и го държат в ръцете си. Когато благославят по-голямо дете, братята леко поставят ръце на главата му. Човекът, който дава благословията:

1. Се обръща към Небесния Отец.
2. Заявява, че благословията се дава с властта на Мелхиседековото свещеничество.
3. Дава име на детето.
4. Дава свещеническа благословия с думи, които му дава Духът.
5. Завършва в името на Исус Христос.

Кръщение

Под ръководството на председателстващия ръководител достоен свещеник или мъж, който е носител на свещеничеството на Мелхиседек, може да извърши кръщение. За да направи това, той:

1. Застава във водата с човека, който ще бъде кръстен.

2. За удобство и сигурност той хваща дясната китка на човека с лявата си ръка, а човекът, който се кръщава, държи с лявата си ръка лявата китка на този, който изпълнява кръщението
3. Вдига дясната си ръка сгъната под прав ъгъл в лакътя.
4. Произнася пълното име на човека и казва „Бидейки угълно-мощен от Исус Христос, аз те кръщавам в името на Отца и на Сина, и на Светия Дух. Амин“ (У. и З 20:73).
5. Указва на човека да хване носата си с дясната си ръка за по-голямо удобство; извършващия кръщението поставя дясната си ръка високо на гърба на човека и го потапя изцяло, включително и дрехите.
6. Помага на човека да излезе от водата.

Двама свещеници или мъже-носител на Мелхиседековото свещеничество са свидетели на всяко кръщение, за да се уверят, че то е изпълнено по правилния начин. Кръщението трябва да се повтори, ако думите не бъдат произнесени точно така, както са дадени в Учение и Завети 20:73 или ако част от тялото или облеклото на човека не бъде потопена изцяло. Човекът, който бива кръщаван, и този, който изпълнява обряда, трябва да носят бели дрехи, които не са прозрачни, когато се намократ.

Потвърждение

Обърнати във вярата хора, които са на девет и повече години, както и тези на 8 години, чиито родители не са членове на Църквата, биват утвърдени на събрание за взимане на причастието (вж. Учение и Завети 20:41). Осемгодишните деца могат да бъдат утвърдени веднага след кръщението, на мястото, където е извършено то, ако поне единият родител е член на Църквата и ако двамата родители дадат съгласието си за кръщението и утвърждаването. *Под ръководството на епископа или президента на клона* един или повече мъже, носители на свещеничеството на Мелхиседек, могат да изпълнят този обред. Те леко поставят ръце на главата на човека. Този, който изпълнява обряда:

1. Произнася пълното име на човека.
2. Заявява, че обрядът се извършва с властта на Мелхиседековото свещеничество.
3. Потвърждава човека за член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.
4. Дава дара на Светия Дух, като казва „Приеми Светия Дух“.
5. Дава свещеническа благословия с думи, които му дава Духът.
6. Завършва в името на Исус Христос.

Даване на свещеничеството и ръкополагане в свещенически санове

Епископът или президентът на клон наблюдава даването на Аароновото свещеничество и ръкополаганията в санове дякон, учител и свещеник. Преди някой да бъде ръкоположен в сан на Аароновото свещеничество, той трябва да бъде

интервюиран от президента на клон и да бъде намерен за достоен. Той също така трябва да бъде подкрепен по време на събирането на клона за вземане на причастието. С разрешението на епископа или президента на клона свещеник може да даде Аароновото свещеничество върху някой друг и да го ръкоположи в свещенически сан.

Президентът на клон или мисия наблюдава даването на Мелхиседековото свещеничество и ръкополаганията в санове старейшина и висш свещеник.

За да се даде свещеничеството или да се ръкоположи човек в свещенически сан, един или повече мъже-носител на нужното свещеничество и овластени от председателстващия ръководител, леко поставят ръцете си на главата на човека. Този, който изпълнява обряда:

1. Назовава човека с пълното му име
2. Заявява властта, с която се изпълнява ръкополагането (свещеничеството на Аарон или на Мелхиседек).
3. Дава свещеничеството на Аарон или Мелхиседек, освен ако то не е било дадено по-рано.
4. Ръкополага човека в сан на Аароновото или Мелхиседековото свещеничество и му дава правата, силите и властта на този сан.

5. Дава свещеническа благословия с думи, които му дава Духът.
6. Завършва в името на Исус Христос.

Причастието

Причастието е много свят обряд. Вземането на причастието ни дава възможност да си спомним живота, ученията и Единението на Исус Христос. То е време на подновяване на заветите, сключени с Господ при нашето кръщение (вж. Мосия 17:8-10).

Учителите и свещениците могат да подготвят причастието; свещениците могат да го благославят; дяконите, учителите и свещениците могат да го раздават. Братята-носителите на свещеничеството на Мелхиседек могат да подготвят, благославят и раздават причастието, но обикновено го правят, когато има твърде малко представители на Аароновото свещеничество. Ако някой е извършил сериозен грях, той не бива да подготвя, благославя или раздава причастието, докато не се покае и не

разреша проблема с епископа си или президента на своя клон.

Тези, които приготвят, благославят или разнасят причастието, отслужват този обред за другите от името на Господ. Всеки носител на свещеничеството трябва да се отнася към тази задача тържествено и с благоговение. Трябва да е добре сресан, чист и скромно облечен. Личният външен вид трябва да отразява светостта на този обряд.

Братята, които подготвят причастието, трябва да направят това преди началото на събранието. Те поставят неразчупения хляб на чисти подноси заедно с чашки прясна вода върху масата за причастието. Покриват хляба и водата с чиста бяла покривка.

По време на химна за причастието тези, които са около масата за причастието, отмятат покривките от таблите с хляба и го разчупват на малки парченца. След химна човекът, който благославя хляба, коленичи и отправя молитвата за причастието за хляба. После братята благоговейно и поред раздават хляба на присъстващите. Председателстващият събранието ръководител получава причастието пръв. След като всеки един от присъстващите е имал възможността да си вземе от хляба, тези, които го разнасят, връщат таблите отново на масата. Благославящите причастието трябва отново да покрият таблите веднага след раздаването на хляба.

Хората около масата за причастието отмятат покривките от таблите с вода. Човекът, който благославя хляба, коленичи и отправя молитвата за причастието за водата. След това братята разнасят водата на присъстващите. Таблите се връщат на масата и отново се покриват. После братята, които благославят и разнасят причастието, заемат местата си сред конгрегацията.

Причастието е за членове на Църквата, включително и за децата. Човекът, който ръководи събранието обаче не бива да съобщава, че то се раздава само на членовете; не трябва да се прави нищо, за да се попречи на тези, които не са членове, да взимат от него.

Молитвите за причастието трябва да бъдат произнесени ясно, точно и с достойнство. Ако човекът, който благославя причастието, направи грешка в думите и не се поправи сам, епископът или президентът на клона го помолва да повтори молитвата, отправяйки я правилно.

Следва молитвата за хляба:

„О, Боже, Вечний Отче, ние те молим в името на Твоя Син Исус Христос да благословиш и осветиш този хляб за душите на всички онези, които вземат от него, за да може да ядат във възпоменание на тялото на Твоя Син и Ти свидетелстват, о, Боже, Вечний Отче, че те желаят да вземат върху си името на Твоя Син и си спомнят винаги за

Него, и спазват Неговите заповеди, които Той им е дал, за да може да имат Неговия Дух да бъде с тях. Амин“ (У. и З. 20:77 и Мороний 4).

Следва молитвата за водата:

„О, Боже, Вечний Отче, ние те молим в името на Твоя Син Исус Христос да благословиш и осветиш това вино за душите на всички онези, които пият от него, за да може да го направят във възпоменание на кръвта на Твоя Син, която беше пролята, за да може те да ти свидетелстват, о, Боже, Вечний Отче, че си спомнят винаги за Него, за да може да имат Неговия Дух да бъде с тях. Амин“ (У. и З. 20:79 и Мороний 5).

Причастието трябва да бъде махнато от масата при първа възможност след събранието. Хлябът, който остане, може да бъде използван за храна.

Благославянето и разнасянето на причастието изисква разрешение от председателстващия ръководител.

Освещаване на масло

Един мъж (или повече), носител на свещеничеството на Мелхиседек, освещава чисто маслиново масло за неговата свята цел да се помазват болни или страдащи. Този, който освещава маслото:

1. Държи отворен съд с маслиново масло.
2. Обръща се към нашия Небесен Отец.

3. Заявява, че действа с властта на Мелхиседековото свещеничество.
4. Освещава маслото (не съда) и го отделя за помазване на болните и страдащите.
5. Завършва в името на Исус Христос.

Служене на болните

Само мъже, носители на свещеничеството на Мелхиседек, могат да служат на болните или страдащите. Обикновено двама или повече служат заедно, но това може да се направи и от сам човек. Ако няма осветено масло, мъж-носител на свещеничеството на Мелхиседек може да даде благословия чрез властта на свещеничеството.

Баща, който притежава свещеничеството на Мелхиседек, трябва да служи на болните членове на своето семейство. Той може да помоли друг мъж, който е носител на свещеничеството на Мелхиседек, да му помогне.

Служенето на болните се състои от две части: (1) помазване с масло и (2) запечатване на помазването.

Помазване с масло

Един мъж, който е носител на свещеничеството на Мелхиседек, помазва болния. За да направи това, той:

1. Слага капка от осветеното масло на главата на човека.
2. Полага леко ръце на главата на човека и го назовава с пълното му име.
3. Заявява, че той помазва човека с властта на Мелхиседековото свещеничество.
4. Заявява, че помазва с масло, което е било осветено за помазване и благославяне на болните и страдащите.
5. Завършва в името на Исус Христос.

Запечатване на помазването

Обикновено двама или повече мъже-носители на Мелхиседековото свещеничество леко поставят ръцете си на главата на човека, който е болен. Единият от мъжете запечатва помазването. За да направи това, той:

1. Назовава човека с пълното му име.
2. Заявява, че запечатва помазването с властта на свещеничеството на Мелхиседек.

3. Дава благословия според както е воден от Духа.
4. Завършва в името на Исус Христос.

Бащини благословии и други благословии за утеха и съвет

Бащините благословии и другите свещенически благословии се дават според подтик на Духа, за да осигурят напътствие и утеха.

Баща, който притежава свещеничеството на Мелхиседек, може да даде бащини благословии на своите деца. Такива благословии могат да бъдат особено полезни, когато децата напускат дома, например за да учат някъде или да отидат на мисия, когато започват работа, сключват брак, влизат в армията или се сблъскват с необичайни лични предизвикателства. Тези благословии могат да бъдат голяма подкрепа за семейството. Семейството може да запише бащина благословия за семейните архиви,

но тя не се пази в църковните архиви. Родителите следва да окуражават децата да искат бащина благословия в моменти на нужда.

Достойните мъже-носители на свещеничеството на Мелхиседек също могат да дават благословии за утеха и съвет на своята съпруги, на роднини и други хора, които помолят за това.

За да даде бащина благословия или други благословии за утеха и съвет, мъж, който е носител на свещеничеството на Мелхиседек, сам или с други достойни мъже-носители на свещеничеството на Мелхиседек леко поставя ръце на главата на човека, който получава благословията. За тази благословия не е нужно масло. Този, който дава благословията:

1. Назовава човека с пълното му име.
2. Заявява, че дава благословията с властта на Мелхиседековото свещеничество.
3. Дава благословия според както е воден от Духа.
4. Завършва в името на Исус Христос.

Освещаване на гробове

Човекът, който освежава гроба, трябва да е носител на свещеничеството на Мелхиседек и да е получил разрешение от свещеническия служител, който ръководи службата.

За да освети гроб, той:

1. Се обръща към Небесния Отец.
2. Заявява, че освещава гроба с властта на свещеничеството на Мелхиседек.
3. Посвещава и освещава гроба като място за почивка на тялото на починалия.
4. Където е възможно, се моли мястото да бъде осветено и пазено до Възкресението.

5. Моли Господ да утеши семейството и изразява други мисли, воден от Духа.

6. Завършва в името на Исус Христос.

Ако семейството желае, някой (за предпочитане носител на свещеничеството на Мелхиседек) може да каже молитва до гроба, вместо освещаваща молитва.

Как да получим църковни материали и да открием данни за семейната си история

Местните ръководители и останалите членове на Църквата, могат да получат църковни материали, включително Светите писания, учебни помагала, църковни списания, одежди и храмово облекло от своя църковен център за разпространение или центъра за услуги, както и от центъра в Солт Лейк Сити или чрез официалната Интернет страница на Църквата, която се намира на адрес: www.lds.org.

Информация за работата по семейната история можете да получите от Интернет страницата за семейна история на Църквата на www.familysearch.org.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

